

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-107/01 R και T-175/01 R

Société des mines de Sacilor — Lormines

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

**«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως —
Προσωρινά μέτρα — Άρθρο 88 ΑΧ»**

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 2002 II-3196

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως —
Αρνητική διοικητική απόφαση — Απόφαση περί απορρίψεως της αιτήσεως λήψεως
μέτρων κατά κράτους μέλους — Αναστολή μη δυνάμενη να μεταβάλει την κατά-
σταση του προσφεύγοντος — Συμφέρον του αιτούντος να επιτύχει την αιτουμένη
αναστολή — Δεν υφίσταται
(Άρθρο 39, εδ. 2, ΑΧ)*

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να διαπιστώσει την παράβαση κράτους μέλους υπό την έννοια του άρθρου 88 ΑΧ — Μέτρο ασυμβίβαστο με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ των κοινοτικών οργάνων — Μέτρο που δεν έχει αυστηρά συντηρητικό χαρακτήρα — Απόρριψη (Άρθρα 39, εδ. 3, ΑΧ και 88 ΑΧ)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Προσωρινά μέτρα — Αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να απευθύνει διαταγές σε κράτος μέλος που παρέβη τις υποχρεώσεις του — Αίτημα συναρτώμενο με προσφυγή ακυρώσεως που στρέφεται κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να διαπιστώσει την παράβαση του εν λόγω κράτους μέλους — Μέτρο που παράγει συνέπειες έναντι τρίτου μη διαδίκου στην κύρια δίκη — Μη παραχωρηθείσα στην Επιτροπή από το άρθρο 88 ΑΧ εξουσία να απευθύνει διαταγές — Απόρριψη (Άρθρα 35 ΑΧ, 88 ΑΧ, 232 ΕΚ και 243 ΕΚ)

1. Καταρχήν, η αίτηση αναστολής εκτελέσεως δεν είναι νοητή κατά αρνητικής διοικητικής πράξεως, δεδομένου ότι η αναστολή σε αυτή την περίπτωση δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή της καταστάσεως του αιτούντος. Επομένως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της αρνήσεως της Επιτροπής να λάβει μέτρα κατά κράτους μέλους που παρέβη τις υποχρεώσεις του, δεδομένου ότι η αναστολή αυτή δεν θα είχε ως αποτέλεσμα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να διαπιστώσει την προβαλλόμενη παράβαση, και δεν παρουσιάζει κανένα ενδιαφέρον για τον αιτούντα.
2. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να διατάξει την Επιτροπή να διαπιστώσει την παράβαση κράτους μέλους δυνάμει του άρθρου 88 ΑΧ.

Συγκεκριμένα, κατ' αυτό τον τρόπο, αφενός, θα υποκαθιστούσε την Επιτροπή, πράγμα που θα αποτελούσε παρέμβαση στην άσκηση της εξουσίας που έχει το κοινοτικό αυτό όργανο, ασυμβίβαστη με την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ των διαφόρων οργάνων της Κοινότητας, κατά τη βούληση των συντακτών της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

Αφετέρου, το προσωρινό μέτρο που μπορεί να διατάξει δυνάμει του άρθρου αυτού μπορεί να είναι μόνο συντηρητικό, πράγμα που δε συμβαίνει σε περίπτωση διαπιστώσεως της παραβάσεως, η οποία

(βλ. σκέψεις 48-49)

δεν είναι προπαρασκευαστική πράξη αλλά το πέρας μιας διαδικασίας.

(βλ. σκέψεις 52-58)

Συγκεκριμένα, αφενός, δεν μπορούν να διαταχθούν προσωρινά μέτρα που δεν εντάσσονται στο πλαίσιο της αποφάσεως που πιθανολογείται ότι θα εκδοθεί επί της κύριας διαφοράς στην οποία δεν είναι διάδικος το εν λόγω κράτος μέλος.

3. Ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί, όταν η κύρια προσφυγή προς την οποία συναρτάται η αίτηση, επί της οποίας κρίνει, στρέφεται κατά της αρνήσεως της Επιτροπής να διαπιστώσει την παράβαση κράτους μέλους υπό την έννοια του άρθρου 88 ΑΧ, να διατάξει την Επιτροπή να απευθύνει διαταγές στο οικείο κράτος μέλος προκειμένου να τεθεί τέρμα στην προβαλλόμενη παράβαση.

Αφετέρου, το άρθρο 88 ΑΧ δεν προβλέπει ότι η Επιτροπή είναι αρμόδια να απευθύνει τέτοιες διαταγές σε κράτος μέλος.

(βλ. σκέψεις 59-61)